

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ

Члан 1.

У Закону о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – УС и 95/18), у члану 3. став 1. тачка 9) после речи: „на основу” додаје се реч: „правноснажних”.

Члан 2.

У члану 30. став 1. после речи: „аконтације обештећења” додају се речи: „као и за обештећења која не прелазе износ од 1.000,00 евра по подносиоцу захтева.”

Додаје се нови став 2. који гласи:

„Обештећење у виду државних обвезница Републике Србије врши се емитовањем обвезница, једном годишње за износ обештећења који утврђује Агенција на основу донетих решења о обештећењу која су постала правноснажна до 30. јуна текуће године.”

Досадашњи став 2, који постаје став 3. мења се и гласи:

„Укупан износ обештећења из става 1. овог члана не сме да угрози макроекономску стабилност и привредни раст Републике Србије, те се за ове намене опредељује износ од две милијарде евра, увећан за збир припадајућих камата за све кориснике обештећења, обрачунатих по каматној стопи од 2% годишње на преостали износ обештећења и то од дана правноснажности решења о обештећењу до коначне исплате.”

Додају се ст. 4. и 5. који гласе:

„Под преосталим износом обештећења из претходног става подразумева се износ обештећења умањен за сваку исплаћену рату обештећења укључујући и аконтацију.

За кориснике реституције којима по основу правноснажног решења о обештећењу припада обештећење које не прелази износ од 1.000,00 евра, по кориснику обештећења, не рачунајући припадајућу камату, обештећење се врши искључиво у новцу, исплатом целокупног износа, и то 31. марта наредне године у односу на годину у којој је акт Владе из члана 35. став 4. овог закона ступио на снагу, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије.”

Члан 3.

У члану 31. став 2. речи: „осам година” замењују се речима: „девет година”.

У ставу 5. речи: „осам година” замењују се речима: „девет година”.

Члан 4.

У члану 35. став 1. мења се и гласи:

„Ради регулисања обавезе Републике Србије која настаје по основу обештећења из члана 30. овог закона, Република Србија ће емитовати обвезнице деноминване у еврима.”

Ст. 4. - 6. мењају се и гласе:

„Основне елементе обвезница, утврдиће Влада Одлуком о емисији, на предлог министарства надлежног за послове финансија, до 30. септембра текуће године, а на основу свих решења о обештећењу која су постала правноснажна од 1. јула претходне године закључно са 30. јуном текуће године.

Обвезнице доспевају годишње, у складу са условима емисије утврђеним одлуком Владе из става 4. овог члана, са првом исплатом 15. јануара наредне године у односу на годину када је исплаћена аконтација, и исплаћују се у року од 12 година од датума емисије, осим обвезница за лица која су на дан ступања на снагу овог закона старија од 70 година, које се исплаћују у року од 5 година, односно лица која су на дан ступања на снагу овог закона старија од 65 година, које се исплаћују у року од 10 година.

Износ обвезница исказује се у целом броју. Обвезнице се емитују у нематеријалном облику.”

Члан 5.

У члану 37. став 1. после речи: „Република Србија” додају се речи: „преко министарства надлежног за послове финансија”.

У члану 37. став 4. реч: „исплаћене” брише се.

Став 5. мења се и гласи:

„Аконтација обештећења на основу правноснажних решења о обештећењу по одредбама овог закона исплаћује се корисницима обештећења 31. марта наредне године у односу на годину у којој је акт Владе из члана 35. став 4. овог закона ступио на снагу, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије”.

Члан 6.

У члану 49. став 3. брише се.

Досадашњи став 4, који постаје став 3, мења се и гласи:

„Правноснажно решење којим се одређује обештећење сматра се извршеним исплатом новчаног износа из члана 30. став 5. овог закона, уписом обвезница на рачун хартија од вредности у Централном регистру и исплатом аконтације.”

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.